

ובאים, שמוסיף והולך באור מיום ליום, ואין אור אלא תורה וכמ"ש נר מצוה ותורה אור.

בברכה לבשו"ט בכל האמור

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
א. קווינט, מזכיר

ואין אור אלא תורה: תענית ז, ב.
וכמ"ש נר מצוה ותורה אור: משלי ו, כג. וראה תענית שם. פרש"י שבת כג, ב (ד"ה בניס).

לזכות

החתן התמים הרב ישראל ארי' ליב והכלה מרת ליבא שיחיו

קיעוומאן

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

כ"ה מנחם-אב, ה'תשע"ט

ולזכות

התמים שניאור זלמן נתנאל שיחיו

לרגל הכנסו לעול המצוות

ב' אלול, ה'תשע"ט

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת אברהם יואל וזוגתו מרת גאלדא שיחיו קיעוומאן

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר אני לדודי – ה'תשל"ט

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוק"ל ה'נבנ"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ ראה, אדר"ח אלול, ה'תשע"ט

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ותשע לבריאה

צדי"ק שנה לנישואי כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית זי"ע

אבל אינו כותב כמה זמן נצרך לו על זה. בכלל נכון הדבר, ובפרט בשטח החינוך, כשיודעים איזה ענין להשתלם בהענין, שאז הוא דבר שלם. ובפרט בתקופתנו אשר החינוך והלימוד של איזה מקצוע שיהי – יכולים לנצל להשפעה על התלמידים לקרבם לאבינו שבשמים ללימוד תורה ולקיום מצותי.

שעל פי זה מובן שיש להשתדל להשתלם, והשי"ת יצליחו.

אקוה אשר שומר על שלושת השיעורים דחומש תהלים ותניא הידועים, נוסף על קביעות עתים בלימוד החסידות ונגלה בזמנים המתאימים.

בברכה לבשו"ט

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

א. קווינט, מזכיר

ג

בי"ה, ז' כסלו תשי"ט
ברוקלין

מרת בלה תחי

ברכה ושלוש!

במענה למכתבה מכ"ח חשון, בו כותבת אשר מחייבות אותן למסור עוד בחינות במשך הזמן, ובכדי להשתלם בזה צריכות להצטרף לקורסים במסלול המקצועות.

והנה בכלל – נכון הדבר להשתלם בהוראה, כדי לנצל הידיעות – דוקא – על טהרת הקדש. שככל שיוטב המצב של המחנך בזה הרי יתוסף גם כן במצבם של המחונכים. והטבה הזו הרי משפיעה על כל משך ימי חייהם.

בהנוגע להקורסים אודותם כותבת, מובן שזהו תלוי בכמה פרטים של קורסים אלו. ולכן תפנה אל עסקני החינוך על טהרת הקדש שבסביבתם, שבודאי ידוע להם ע"ד בחינות הנדרשות וע"ד הקורסים השונים המתאימים לזה, והם יורו.

תקותי, אף שאינה מזכירה עדי"ז, שמוסיפה אומץ בהבית ספר החבד"י אשר בלוד, ובמדה ההולכת וגדלה, והרי זוהי גם הוראת ימי חנוכה הממששים

ג

מצילום האגרת.

מרת בלה: לויטין, לוד.

הוראת ימי חנוכה... שמוסיף והולך: שבת כא, ב. טשו"ע אר"ח סתרע"א ס"ב.

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ ראה אדר"ח אלול הבעל"ט, הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה אני לדודי גוי, שנאמר בהתועדות מוצאי ש"פ ראה, מבה"ח אלול ה'תשל"ט (לפני ארבעים שנה), הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה – מכתבים (תדפיס מכרכי אגרות קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גוי", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

מוצש"ק מברכים אלול, ה'תשע"ט,
צדי"ק שנה לנישואי כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית נ"ע זי"ע,
ברוקלין, נ"י.

©

Published and Copyright 2019 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5779 • 2019

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נדסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחי

הוספה

א

בי"ה. כי מ"ח תשי"ז
ברוקלין

מרת ... תחי

ברכה ושלוש!

במענה על מכתבה מ"א חשון, בו כותבת על דבר מצב הפרנסה בבית ומצב בריאותה, ואשר בקשר עם זה ספק אצלה איך להסתדר בעתיד הקרוב.

כפי שמתארת כל הנ"ל, טוב אשר תשתדל להמשיך לימודה בסמינר ולגומרו, ואף שלפי שעה אין זה ענין של הכנסה, ואדרבה, מובן שהשכלול בלימודים יועיל ביותר וביותר להסתדרותה בעתיד. וכדאים הקישוים בדרך להשתלמות זו – מפני התועלת הגדולה כמה פעמים ככה.

תקותי שמשתתפת בארגון בנות חב"ד, ומשפיעה גם על החבירות וידידות שלה, שגם הן תעשנה כזה.

ברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
א. קווינט, מזכיר

ב

בי"ה, כ"ב סיון תשי"ח
ברוקלין

מר ... שי

שלום וברכה!

לאחרי הפסק ארוך נתקבל מכתבו מועש"ק, בו כותב ע"ד ההצעה להיות גם מורה לאנגלית, אלא שלזה צריך להשתלם בידיעות בכדי להיות מורה רשמי,

א

מצילום האגרת. נדפסה ב"מענה מלך" ח"א ע' 48.

ב

מהעתקה.

תוכן המאמר

האתעדל"ת דאני לדודי – ע"י נתינת כח ואתעדל"ע, א"ל הוי' ויאר לנו, שזהו"ע התגלות י"ג מדות הרחמים שבאלול.

הטעם שהם ימות החול, ולא ימים טובים, כמו יוהכ"פ – כיון שזהו כמשל קבלת פני המלך בשדה, הארה בלבד, ולא התגלות העצם, כמו ביוהכ"פ. ומ"מ, אין לחלק ביניהם, כשם שאין התחלקות בין האש עצמו לאור וזיו היוצא ממנו. ולכן, מהתגלות י"ג מדה"ר באלול באים להתגלותם בשלימות ביוהכ"פ.

התגלות י"ג מדה"ר באלול הו"ע הרחמים על חיי הנשמה, לעורר בתשובה גם את האובדים, לחפש האבידה – ובקשתם משם גו', בשווקים וברחובות אבקשה גו'. וגם לאחר שמצא את האבידה, צריך לעשות כלים שעל ידם יתקיים אור ה' (כשם שאי אפשר לאש להאחז בלי פתילה), ע"י אותיות התורה (בית אמי וחדר הורתי, תושב"כ ותושבע"פ), וגם ע"י עשיית הצדקה.

הגוף, ועד שעיקר הדין שבר"ה הוא על הגופות כו' (כמבואר בדרושי ר"ה בלקו"ת³⁹ ובדרושי הנשיאים שלאח"ז⁴⁰) — שתהי' שנה מבורכת בכל הברכות כולם, שנת אורה וכו' עד שנת תפלה ושנת תשובה ושנת תורה, שביניהם גם הברכות שבכל שאר אותיות האל"ף בי"ת שכוללים כל הברכות כולם. וההכנה לזה, גם באופן דטועמי' חיים זכו⁴¹, היא כבר מר"ח אלול, ועוד לפני"ז, משבת מברכים חודש אלול, ובאופן דטוב הנראה והנגלה בכל הענינים.

וע"י לימוד ענינים אלו (דכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה⁴²), מתכוננים לקבל פני מלך מלכי המלכים הקב"ה כפי שנמצאים עדיין בשדה, ולהתראות עם המלך באופן שמקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, וללכת עמו לעיר מלכותו, ולאח"ז להיכל מלכותו, ועד בפשטות הענין — לירושלים עיר הקודש, לבית המקדש ולקדש הקדשים, ששם נכנסים רק יחידי סגולה — הכה"ג, המובחר שבישראל, כפי שהוא במעמדו ומצבו ביוהכ"פ, המובחר שבזמן, אחת בשנה⁴³, בקדש הקדשים, שזהו המקום שהוא בבחי' אחת ויחיד בעולם ובכל סדר ההשתלשלות⁴⁴. וכמדובר כמ"פ שבכחו של כל אחד מישראל להעמיד את עצמו במעמד ומצב כזה, ע"י מעשיו ופעולותיו ותומ"צ שלו, בכל רגע ובכל מקום, ואין הדבר תלוי אלא ברצונו. ואז מיד הן נגאלין⁴⁵, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

בס"ד. מוצאי ש"פ ראה, מבה"ח אלול, ה'תשל"ט

(הנחה בלתי מוגה)

אני לדודי ודודי לי, ר"ת אלול². ומבאר בלקו"ת דפ' ראה³ (הפרשה דיום הש"ק זה), ש"באלול מתחיל בחי' אני לדודי, דהיינו, בחי' אתערותא דלתתא, עד ר"ה ויוהכ"פ שהם בחי' המשכת אלקותו ית' למטה (שזהו"ע דודי לי) בבחי' התגלות, כמ"ש שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני, שמר"ה עד יוהכ"פ הוא בחי' שמאלו, בחי' יראה, לפי שאז הוא זמן התגלות מלכותו ית", שפועלת ש"תפול עליהם אימת המלך ופחדו" — על כל אנשי המדינה, שזהו כל סדר השתלשלות⁵. ולכן נקראים ימים אלו ימים נוראים⁶, ימי היראה. "ומזה נמשך גם למטה על כללות נשמות ישראל לקבל עול מלכות שמים עליהם ותהי' יראתו על פניהם כל השנה, כי יראת ה' ואהבתו אינה עשוי' ונטועה בלב האדם מכח עצמו כ"א מכח ההארה הנמשך עליו מלמעלה בעת זמן התגלותו דהיינו בר"ה בחי' יראה, וזהו בחי' אני לדודי. רק שצריך תחלה לעורר את האוי"ר ע"י אתערותא דלתתא שהיא באלול". אך כדי שהתעוררות האהבה ויראה ע"י אתעדל"ת, אני לדודי, תהי' בשלימות, הרי זה דוקא כשבאה ע"י נתינת כח ואתערותא דלעילא מהאהבה ויראה שלמעלה (כידוע הביאור בזה בכ"מ⁷). ועל זה ממשיך בלקו"ת: "והנה נודע שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים", שענין זה פועל אצל כל אחד מישראל וכל בני הענין דאני לדודי.

(ב) **וממשיך** בלקו"ת: "ולהבין זה, כי למה הם ימות החול, ואינם יו"ט כמו שכתות ויום טוב שבהם התגלות בחי' הארת אלקותו ית', ובפרט בעת זמן (התגלות) י"ג מדות שהם הארות עליונות מאד (למעלה מכל סדר ההשתלשלות ולמעלה מכל מדידה והגבלה), והם מתגלים ביום הכפורים" (שנקרא שבת שבתון⁸), וא"כ, איך יתכן שימי חודש אלול, זמן התגלות י"ג מדה"ר, הם ימות החול.

- (1) שה"ש ו, ג.
 (2) אבודרהם סדר תפלת ר"ה ופירושה (שם).
 (3) ראשית חכמה שער התשובה פ"ד (ד"ה עוד יש). בי"ח או"ח סתקפ"א (ד"ה והעבירו).
 (4) לב, א ואילך.
 (5) שה"ש ב, ו.
 (6) ראה גם לקו"ת עקב יג, ג.
 (7) ראה גם לקו"ש ח"ט ע' 159 ואילך.
 (8) אחרי טז, לא. אמור כג, לב.

(39) נט, ב.

(40) אוה"ת בראשית יט, א.

(41) ראה לקו"ש חט"ו ע' 282. וש"נ.

(42) ראה מנחות קי, א. שו"ע אדה"ז או"ח

מהדור"ק ס"א סי"א.

(43) ס"פ תצוה. אחרי טז, לד.

(44) ראה ד"ה בסוכות תשבו תשל"ח

(תו"מ סה"מ תשרי ע' קלז).

(45) רמב"ם ה' תשובה פ"ז ה"ה.

המצוות. וענין זה בא בהמשך למ"ש הבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי (תושב"כ ותושבע"פ), שהר"ע לימוד התורה, כי ע"י התורה הנה גדול לימוד שמביא לידי מעשה³⁴. וענין זה קשור גם עם החיפוש בשווקים וברחובות (אבקשה גוי), כי, ענין המצוות קשור דוקא עם (המדידה וההגבלה של) עניני העולם (שווקים ורחובות), באופן ששם עושים דירה לו ית³⁵.

(ה) **וזהו** אני לדודי ודודי לי, שכאשר העבודה דאני לדודי במשך חודש אלול היא בתכלית שלימותה, הרי זה פועל גם הענין דדודי לי כפי שהוא בחודש אלול — דאף שעיקר ענין דודי לי הוא בעשרה ימים האחרונים של הארבעים יום (שנרמזים בד' היודי"ן שהם סופי תיבות דאני לדודי ודודי לי³⁶), הרי אלול הוא ר"ת לא רק אני לדודי אלא גם ודודי לי, כיון שגם באלול יש בחי' דודי לי, והיינו, שנוסף על האתערותא דלעילא דהתגלות י"ג מדה"ר שמעוררת את העבודה דאני לדודי, יש באלול גם האתערותא דלתתא שמעוררת בחי' ודודי לי כפי שהיא באלול, ולאח"ז באה בדרגא נעלית יותר, כפי שהיא בכל העצם והתוקף — בעשי"ת, ימים נוראים, ועד ליוהכ"פ.

וזהו כללות העבודה שמתחילה מר"ח אלול, והברכה ונתנית כח על זה נמשכת כבר בשבת מברכים החודש, שבו מברכים וממשיכים ברכת הוי' בכל ששת העינים שמונים בברכת החודש, ומסיימים ואמרו אמן, שמאז מתחילה כבר ההכנה (והתחלה בזה) למעמד ומצב שהמלך נמצא בשדה, ומקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, ופועל שאח"כ הולכים יחד עם המלך לעיר מלכותו, ואח"כ גם להיכל מלכותו, כיון שכל אחד וכולם ביחד נכנסים ונכללים בסוג של יחידי סגולה והמובחרים שבעם (וכל העינים הכלולים בזה).

וענין זה פועל גם שתהי' מיד [כמנהג ישראל³⁷ שמר"ח אלול מברך כבר כל אחד מישראל את כל אחד מישראל וכל ישראל בברכת] כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות גם יחד — הן בנוגע לחיי הגוף והן בנוגע לחיי הנשמה (כנ"ל ס"ג בנוגע ל"ג מדה"ר), ששני העינים נוגעים לר"ה³⁸ [לא רק חיי הנשמה, אלא גם חיי

(34) ראה קידושין מ, ב.
 (35) ראה תנחומא נשא טז. תניא פל"ו.
 (36) מלקוטי מהרי"ל הל' ימים הנוראים.
 (37) ראה לקו"ת דרושים לר"ה נד, ד. נה, סע"ד ואילך.
 (38) ראה לקו"ת דרושים לר"ה נד, ד. נה, סע"ד ואילך.

ומבאר בזה: "אך הנה יובן ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה כו' והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו, ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כ"א ברשות ואף גם זאת המובחרים שבעם ויחידי סגולה (לאחרי ההכנות הדרושות לכך). וכך הענין עד"מ בחודש אלול יוצאים להקביל אור פניו ית' בשדה כו' שהוא ענין הארת י"ג מדות כו', והארה זו היא נמשכת מבחי' א"ל, שהוא ראשית כל הי"ג מדות כו', וכמ"ש א"ל ה' ויאר לנו כו' כביכול הארת פנים המאיר לכללות ישראל מבחי' א"ל כו'". והיינו, שהתגלות י"ג מדה"ר באלול היא כמו שהמלך נמצא בשדה, משא"כ ביוהכ"פ (וכיו"ב) הרי זה כמו שהמלך נמצא בהיכלו. ומזה מובן, שרק אז ישנו בגלוי העצם של י"ג מדה"ר, שזהו בדוגמת המעמד ומצב שהמלך נמצא בהיכל שלו, משא"כ כשנמצא בשדה, שאז הוא לבוש בכמה לבושים, ועד ללבושים ששייכים ומתאימים לכך שהשדה תשאר במעמד ומצב של שדה, ולא תתבטל במציאות (ועאכ"כ מציאות של שדה) מצד התגלות המלך, והיינו לפי שלא מתגלה העצם של י"ג מדה"ר (כפי שהמלך הוא בהיכלו). ומ"מ הרי זה באופן דא"ל הוי' ויאר לנו, היינו, שנמשך אור, ואור זה מאיר לנו, ועד — בפנימיות הנפשי של כל אחד מישראל.

אמנם אע"פ שהתגלות י"ג מדה"ר שבחודש אלול היא רק גילוי אור (ולא התגלות העצם), הרי זה באופן (כפי שממשיך בלקו"ת) "שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש, וכמ"ש"י כי הוי' אלקיך אש אוכלה הוא, פי', כמו למשל זיו ואור האש היוצא מן האש עצמו, שבכללותו אין בו שום התחלקות בינו לזיו ואור הנמשך ממנו, כך כביכול הארת פנים המאיר לכללות ישראל הוא מבחי' א"ל שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש". ועפ"ז מובן איך יתכן שהענין דאני לדודי הוא הכנה שעל ידו באים לענין דודי לי, שבו באים להתגלות י"ג מדה"ר שביוהכ"פ, כי, אע"פ שבאלול הרי זה רק כמשל המלך שנמצא בשדה, מ"מ, הרי זה באופן שאין לחלק ביניהם.

(9) תהלים קיח, כז.
 (10) ראה לקו"ת פרשתנו שם: "כי הנה כתיב יאר ה' פניו אליך, שהוא ענין הארת י"ג מדות שיהי' פנים בפנים, דהיינו שיאיר גילוי מדות שיהי' פנים בפנים, דהיינו שיאיר גילוי פנימיות רצונו ית' למקור נש"י כו'". והארה זו נמשכת מבחי' א"ל .. וכמ"ש א"ל ה' ויאר לנו".
 (11) ואתחנן ד, כד.

(ג) **והענין** בזה, דהנה, אלול הוא החודש שמתקן ומשלים את כל החדשים שלפניו¹², כפי שהי' בפעם הראשונה שבר"ח אלול התחילו ארבעים יום האחרונים¹³, שבאים בהמשך לארבעים יום האמצעיים וארבעים יום הראשונים, ועז"נ¹⁴ מה הראשונים ברצון אף אחרונים ברצון (משא"כ האמצעיים), שזהו מצד ענין התשובה, שעל ידה נעשה חביב לפניו ית' יותר מכמו שהי' קודם החטא¹⁵, שזהו גם פירוש הבי"ב¹⁶ בדיוק הלשון מה הראשונים ברצון אף האחרונים ברצון, שמ"ש "אף" היינו שהרצון שבימים האחרונים הוא למעלה יותר מהרצון שבימים הראשונים, בדוגמת הרצון שנתעורר ע"י עבודת התשובה דבעלי תשובה לגבי הרצון שישנו ע"י עבודת הצדיקים, עד לאופן שאפילו צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד שם¹⁷. ועל זה הוא הענין דהארת י"ג מדות הרחמים שבחודש אלול, שהוא הכנה שיהיו יכולים לעשות תשובה כו', כמבואר בארוכה בדרושים¹⁸ שי"ג מדה"ר שאומרים במשך כל השנה כולה הם רק הרחמנות על חיי הגוף, אבל י"ג מכילין דרחמי המאירים בחודש אלול הם (גם) הרחמים על חיי הנשמה, לעוררה בתשובה כו'. ולכן, הנה אפילו אלו שנמצאים בשדה, גם הם פועלים באלול את כל הענינים, ועד שהמלך מקבל אותם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. ויתירה מזה, כפי שמוסיף במאמר¹⁹ אפילו בנוגע לאלו שלמטה מזה, ועד אפילו במעמד ומצב דהאובדים בארץ אשור²⁰, ע"ד איזהו שוטה (שנכנס בו רוח שטות²¹) המאבד מה שנותנים לו²², היינו, ששם מ"ה שנתנו לו מלמעלה הוא אצלו באופן של אבידה — הרי זה בדוגמת אבידה שהדבר הנאבד הוא במציאותו, אלא שאינו בגלוי, ולכן צריך לחפשו, ואי אפשר לחפש אחר אבידה ולמצאה זולת במקום שנאבדה, ועז"נ²³ ובקשתם משם את הוי' אלקיך, והיינו שזהו אמנם כחך²⁴ וחיותך²⁵, אבל כיון שנאבד ממנו, האובדים בארץ אשור, צריך חיפוש תחלה במקום

(12) ראה גם סה"מ תרצ"ו ס"ע 141 (שם לג, ג. לד, ב).
 ואילך.
 (13) ראה פרש"י עקב ט, יח. שם י, י.
 (14) פרש"י תשא לג, יא. עקב שם.
 (15) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ד-ז.
 תניא אגה"ת רפ"ב.
 (16) ראה גם ד"ה אני לדודי דש"פ ראה, מבה"ח אלול ודאור לער"ח אלול תשל"ו.
 (17) רמב"ם שם ה"ד.
 (18) לקו"ת ד"ה אני לדודי הבי' ובהביאור אדם להחיות נפשו האלקית" (לקו"ת שם).

שנאבדה (ובקשתם משם, משם דייקא, שיפשפש במעשיו כו'). ועי"ז נעשה גם הוא בין אלו שהמלך מקבל אותם בסבר פנים יפות ומראה להם פנים שוחקות.

(ד) **וממשיך** בלקו"ת²⁶, שעז"נ²⁷ בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי וגו' עד שמצאתי את שאהבה נפשי [דקאי על מי שהאהבה המסותרת²⁸ היא בבחי' אבידה אצלו, ועז"נ אבקשה את שאהבה נפשי, שהו"ע החיפוש כו', והחיפוש הוא בשווקים וברחובות, במקום האבדה. אך עדיין אין זה מספיק, אלא צ"ל אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי, כי, "אף גם אם מצא את האבדה, הנה לא יתקיים בו אור ה' בלתי כלים כו', ולכן העצה לעשות כלים לאור ה', והם אותיות התורה", שזהו מ"ש עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי, "כי בית אמי זו תורה שבכתב וחדר הורתי זו תורה שבעל פה" (כפי שנסמך בלקו"ת²⁹). והענין בזה, דהנה, נתבאר לעיל (ס"ב) שהסיבה לכך שהענין דאני לדודי פועל גם הענין דדודי לי היא בגלל שהענין דא-ל הוי' ויאר לנו (הארת י"ג מדה"ר שבאלול) הוא באופן שהוי' אלקיך אש אוכלה הוא, ולכן, "כשם שא"א לאש להאחז בלי פתילה או שום דבר הנאחז בו (שזהו לפי שאש בטבעו עולה למעלה, כמבואר בתניא³⁰), כך אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו כו'. וכדאיתא בזהר³¹ על פסוק הרועה בשושנים (שזהו סיום הפסוק אני לדודי ודודי לי) שושנים ששונה הלכות כו'", שזהו"ע לימוד התורה, שע"ז שורה ומתגלה בחי' הארת רצה"ע בהארת פנים כו'.

וממשיך בלקו"ת²⁶, שענין זה נעשה "גם ע"י מצות הצדקה", "וכמ"ש³² כי באור פניך נתת לנו תורת חיים ואהבת חסד, פי', כי לאור פני ה', שהוא בחי' האור (א-ל הוי' ויאר לנו), יש שני כלים (שבהם נאחז האור דהוי' אלקיך אש אוכלה הוא) שהם תורה וחסד". והענין בזה, דהנה, מצות הצדקה שנקראת בשם מצוה סתם³³, מורה על כללות ענין

(26) ס"ג (לב, ד).
 (27) שה"ש ג, ב"ד.
 (28) ראה לקו"ת שם (לב, ב) ש"אור האהבה המסותרת" "הוא בחי' הארת פנימיות רצונו ית' (ש)יש בכל אחד ואחד מישראל", והו"ע א-ל הוי' ויאר לנו", "כביכול הארת פנים המאיר לכללות ישראל מבחי' א-ל כו'".
 (29) בקיצור (לג, א).
 (30) רפ"י ט. וראה גם לקו"ת שם.
 (31) ראה זח"ב עדר, א. הובא בלקו"ת שם.
 (32) ברכת "שים שלום" בסיום תפלת העמידה.
 (33) תניא פל"ז (מח, ב).